VII. évfolyam, 43. szám

1951. október 25

Ludas Matyi

70 fillér

Egyiptomban

III. Ramses: Halló, kolléga úr, feküdjön ide mellém, van itt egy fenntartott sírhely a maga számára!

Premier előtt

Churchill: Nem lesz az baj, hogy a szerepünk egyforma?
Uncle Sam rendező: Nem. Legalább súgnak egymásnak!

Hibásan tervezett lakásokat épített a Fővárosi Beruházó Vállalat

Találós kérdés: Ha a főzőfülke ajtajának szélessége 40 centiméter és a háziasszony szélessége 70 centiméter, kérdés, mikor kap ebédet a háziasszony férje?
Megoldás: Sóha, mert a háziasszony nem tud bemenni a főzőfülkébe.

Gesztenye a nagyító alatt

— Drága? De milyen óriási kérem! Tessék csak nagyítóval megnézni...

Csak körlevél útján!

Patai résztvett egy értekezleten, ahol arról volt szó, hogy sok a körlevél és kevés a munka. Hazatérve rögtön lediktált egy körlevelet arról, hogy a jövőben kevesebb körlevelet kell írni és több munkát kell végezni. A körlevél végén elrendelte az összes alárendelt hivataloknál, hogy a körlevél tartalmát körlevélben körözzék az alkalmazottak körében és vidékre pedig az összes kishivatalokhoz körlevélben juttassák el a körlevelek tilalmáról szóló központi körlevelet.

A hivatalok körözték a körlevélről szóló körlevelet.

Két hét mulva Patai résztvett egy értekezleten, ahol fejére olvasták, hogy még mindig sok a körlevél.

Visszatérve hivatalába, azonnal lediktált egy körlevelet, melyben tudatta az alárendelt hivatalokkal, hogy jelen körlevél legutóbb kiküldött körlevél kiegészítéseül körözendő az összes alkalmazottak és vidéki kishivatalok felé. Elrendeli, hogy körlevelet ezentúl csak elkerülhetetlen esetben szabad kiadni, a körlevelek helyett a jövőben körözvényeket kell kibocsátani.

Hat hét mulva Patai résztvett egy értekezleten, ahol ráolvasták, hogy megbolondult, annyi papírt pazarol átkozott körlevelekre, hogy abból a hivatal egyik osztálya félévig adminisztrálhatna. Felszólították, hogy térjen át új munkamódszerekre. Patai hazasietett, kiadott ezúttal egyetlen egy körlevelet, a saját címére.

Mikor megkapta, elolvasta, tudomásul vette belőle, hogy körlevelet kiadni tömegével tilos.

Olyan jónak találta az ötletet, hogy kiadta sokszorosításra, küldjék el az összes hivataloknak.

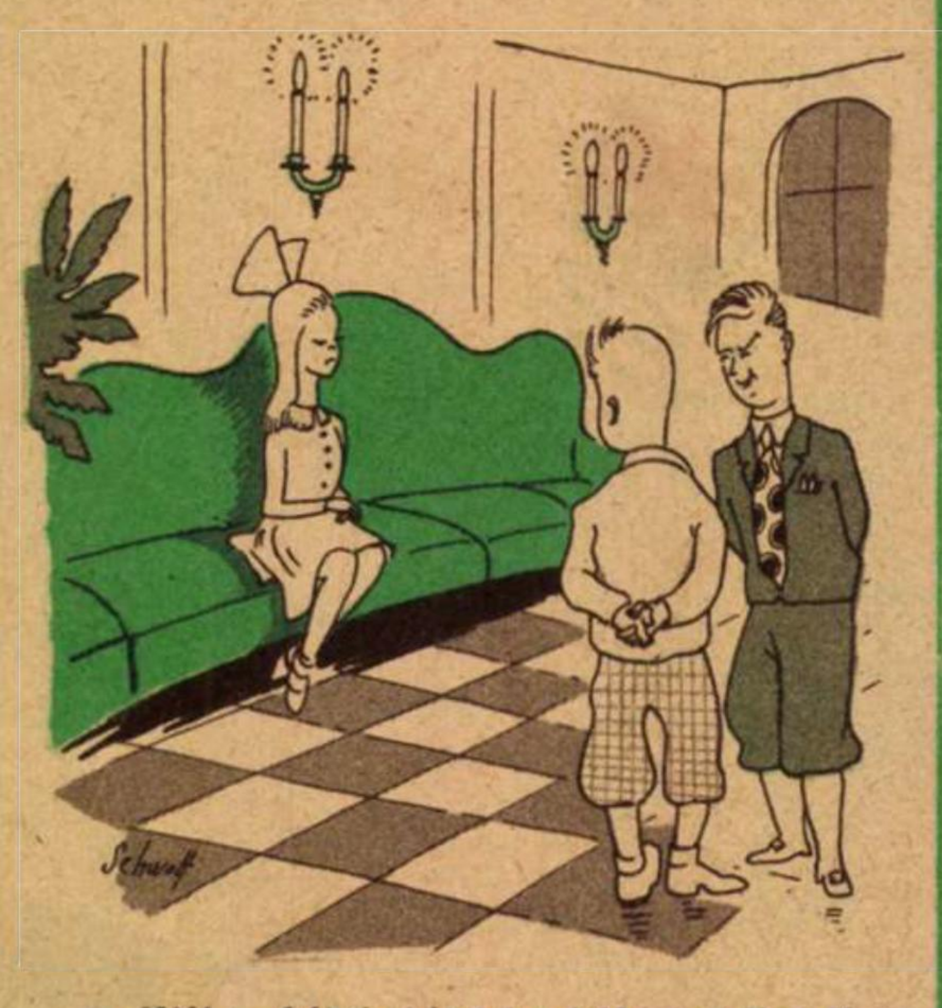
ALFÖLDI IMRE

Gyönyörű retikülök készülnek hulladékbőrökből

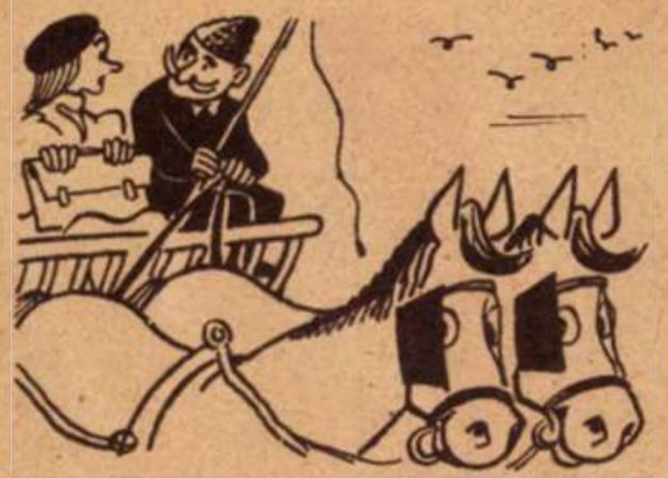
— Miért olyan mérges az a retikül?
— Mert ő egész bőrből készült és mégse tetszik jobban, mint mi, akik hulladékbőrből készültünk...

Egy amerikai zsúron

— Mióta a bátyja két falut felégetett Koreában, azóta nem lehet bírni vele, olyan büszke...

BECSAPOTT AZ ÖREG

Augusztus 17-én, pénteken délben futott be vonatom a kisterenyei pályaudvarra. Vigasztalanul, egyhangúan esett az eső s nekem a négy kilométerre fekvő bányaközpontban volt dolgom. Sehol egy kocsi, sehol egy alkalmatosság.

Végre bedöcög egy parasztszekér. Reménykedve lépek a bakon ülő bácsikához, aki azonban közli velem, hogy ő háromszor naponta postát visz s most is azért jött. Hosszas kérés után mégis megesett a szive rajtam s megigérte, hogy 10 perc mulva visszajön értem.

Végre döcögünk a központ felé. Ilyenkor az ember igyekszik megtörni a csendet: közösen szidtuk az időjárást, meg mindenféle általános dolgokról beszélgettünk. Éreztem, itt az ideje, hogy áttérjek a politikára.

— Milyen volt a termés? — kérdeztem.

— Hű, az nálunk nagyon rossz. Nem terem ezen az átkozott földön semmi sem.

— Magának van földje?

— Három hold.

— Az nem sok.

— Pláne ha mindent be kell szolgáltatni.

— Hát a postánál mennyit kap?

— Havonta 500 forintot. De a lónak is enni kell, arra rámegy az egész fizetésem. Nehéz ám az élet, de nemcsak nekem, hanem az egész országnak manapság.

És így tovább panaszkodott az öreg, olyannyira, hogy ha nem néztem volna kicsattanó gömbölyű képére, az eresz alatt játszadozó kövér apróságokra, a jól öltözött fiúkra, lányokra, hát el is hiszem, hogy ebben az országban — de kiváltképpen ebben a községben —, mindenki éhezik.

— Hát azelőtt volt-e földje?

— Cselédember voltam, nem volt semmim.

— Most van háza?

— Van.

— Van disznója?

— Van.

— A kertből meg csak megvan a zöldség, főzelékféle ugye?

— Hát igen.

— Idén mennyit adott be?

— Eddig 16 mázsát.

Gyorsan kiszámolom. — Az 1280 forint.

— Hát az adó?

— No mondjuk, hogy csak 1000 forintot kap most, de legalább mégegyszer ennyit kap az idén a tojás, a baromfi, a sertés és a többi gabonabeszolgáltatásért.

— Hát jól is néznék ki, ha csak annyit kapnék!

— Szóval többet.

— Igen.

— Gondolt-e már arra, hogy mi van Koreában?

— Hát az meg micsoda?

Megdöbbenve néztem az öregre, majd Korea borzalmas háborúját igyekeztem ecsetelni előtte. Az öreg figyelemmel hallgatta, majd azt mondta, hogy hát ő nem szokott politizálni, azért nem tudja ezeket a dolgokat.

— Hát a fia mit csinál?

— A Dorogi Szénbányában munkás-igazgató.

— Hát a lánya?

— A Tanácsnál dolgozik.

— Hát a veje?

— A néphadsereg századosa.

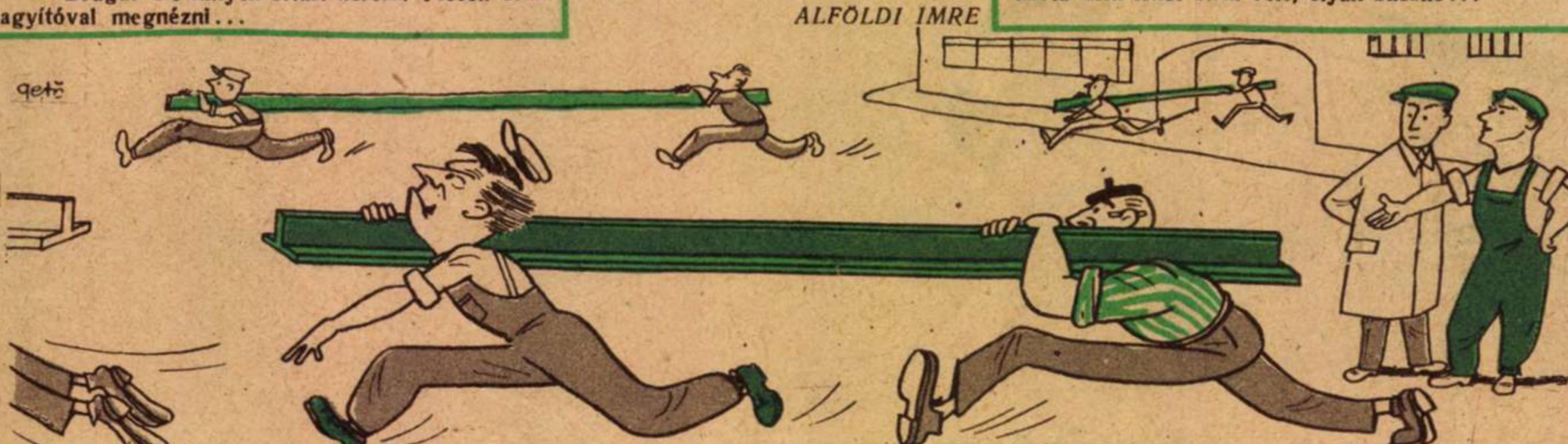
Elfutott a méreg, de igyekeztem nyugodtan megmagyarázni, hogy mit szólnának a gyerekei, ha hallanák, hogy apjuk hogyan beszél. Mire az öreg barátságosan hátbaveregetett, majd így szólt:

— Csak arra voltam kíváncsi, hogy kit viszek a kocsimon. Politizálok én kedves elvtársnő! Jól is ütött be a termés, meg van mindenem, ruhára, meg lábbelire is telik. Csakhát szeretem tudni, hogy kivel van dolgom.

— Hát ha én most egy reakciós alak lennék és helyeseltem volna amit mondott, mit tett volna?

— Azt, amit két hónappal ezelőtt csináltam valakivel. Azt mondanám: „Na szálljon le a kocsimról, mert úgy ledobom, hogy a nyaka kitörik!"

MEZEI JUDIT

A hónap végefelé

— Nézze, hogy rohan itt mindenki! Kit akarnak ezek utólérni?
— Önmagukat!

Csodák a házban

Nagyon sokan ismerik a liftbántalmakat. Mint tudják, a baj a lépcsőházban kezdődik és ki tudja hol végződik. A ház, ahol lakom hétemeletes s nálunk a lift rendszerint a harmadik emeleten érhető el. Nehogy valaki azt higyje, hogy onnan indul. Nem. Ott csüng, kötélen.

A dolog ott kezdődött, hogy a lift beteg lett, elromlott a fékje. Nyilván levegőváltozásra volt szüksége, mert kipányvázták a III. emeletre és elvitték a motorját is. És ezzel megkezdődtek a *csodák a házban.* Először is, ijesztően megnőttek a telefonszámlák, ami *nem volt csoda,* mert a lakók naponta telefonáltak a liftjavítónak: mi van a lifttel? De az már *csoda* volt, hogy a liftjavító naponta felelte: holnap kész... és nem lett kész. Ezt a *csodát* lassan megszoktuk. A Kovács család vasárnaponkint bakancsban, hátizsákkal elindult a földszintről és felmászott a hetedik emeletre, ami nem csoda, mert jobb mint a Dobogókő és mégis odahaza van az ember.

Aztán váratlanul *új csoda* történt. Az udvarra egy napon letették a féket. Volt fék az udvaron, lift is a harmadik emelethez csomózva és végül a lépcsőház, amely rendkívül alkalmas arra, hogy a lakók megközelítsék lakóhelyeiket.

Aztán telt az idő és újabb csoda történt. Elhozták a motort, amelynek nem volt semmi baja. Volt fék az udvaron, lift a harmadik emelethez csomózva, motor a pincebejáratnál és ott volt a lépcsőház, amely rendkívül alkalmas arra, hogy a lakók megközelítsék lakóhelyeiket. Nagyék a negyedikről szintén elhatározták, hogy csatlakoznak Kovácsékhoz, vasárnaponkint ők se mennek a Dobogókőre.

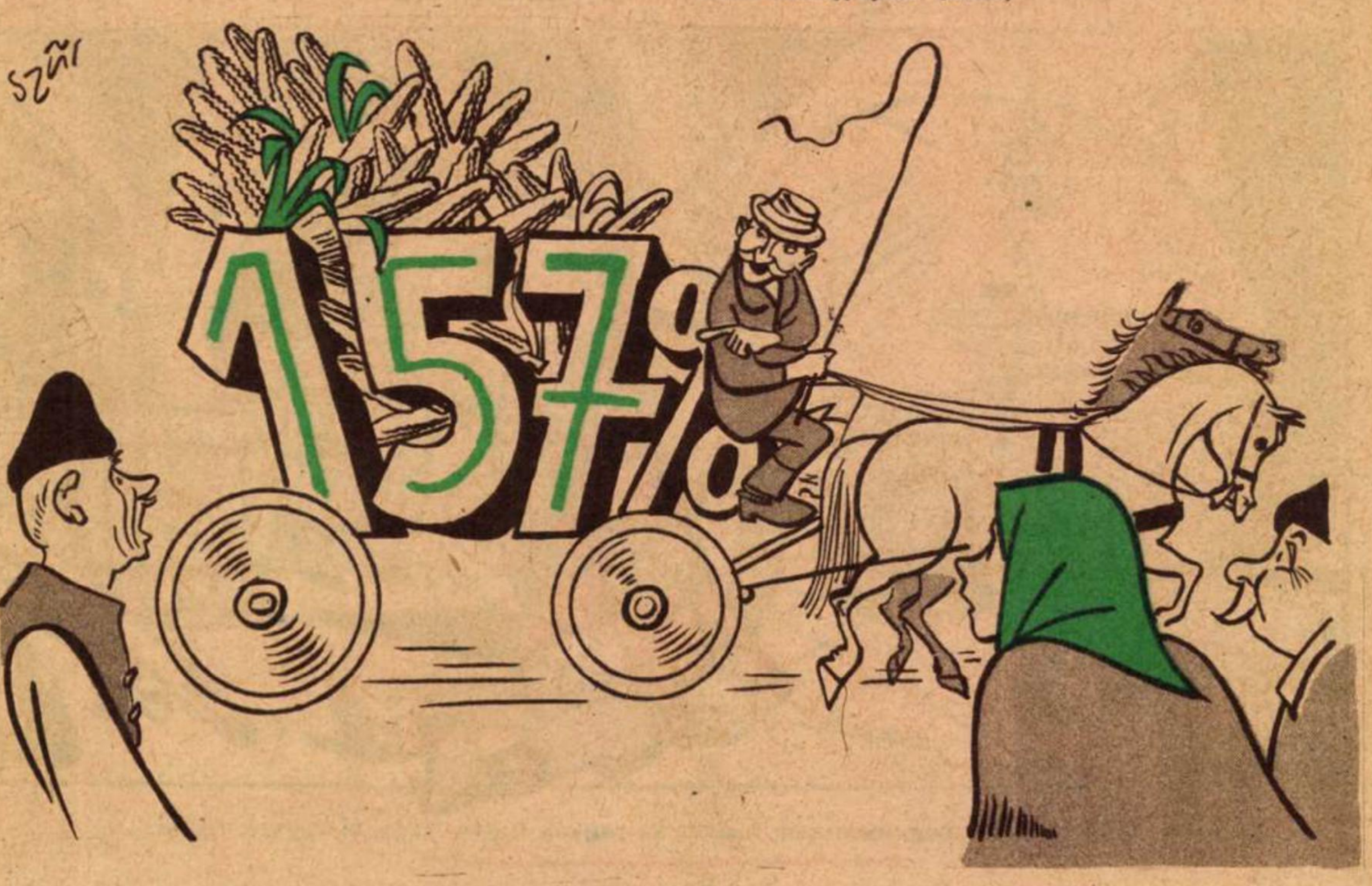
Pontosan tegnapelőtt aztán *rendkívüli csoda* történt. Kijöttek a liftjavítótól, félóra alatt leengedték a liftszekrényt a III-ról, beszerelték a motort, a féket és a lift — *csodák-csodája* — elindult. Kovácsék és Nagyék elhatározták, hogy vasárnap mégis kimennek a Dobogókőre.

Ez a rendkívüli csoda tegnapelőtt történt. Tegnap nem történt semmi csoda. Csak, este amikor hazajöttem, a liften ott volt a tábla: NEM MŰKÖDIK... Ez *nem csoda!* Ez a mi házunkban sajnos, *természetes*...

Bodó Béla.

A legjobb jármű

(Búcsúszentlászló 157 százalékra teljesítette egész évi kukoricabegyűjtési tervét)

— Mit csodálkoznak? Ezzel a 157 százalékkal kerülök ki a szabadpiacra!

KASSO: Pesten láttam...

— Most pedig felkérem a szakértőket, hogy szóljanak hozzá!

KÉT TRAFIK EGYMÁSSAL SZEMBEN

— Kérek egy csomag Terv-cigarettát!
— Sajnos, nincs, csak Harmóniám van!

— Kérek egy csomag Harmóniát!
— Sajnos, nincs, csak Terv-cigarettám van!

SEMATIKUS UTCAI PLAKATOK

Grafikus művész: Kérem, ne mozduljon meg, maradjon ebben a pózban, még néhány további plakáttervet kell készítenem!

UTCAI TELEFONFÜLKÉBEN. KÉP SZÖVEG NÉLKÜL.

SZÜRETI MULATSÁG

Kécske—Lakitelek—Félegyháza között utazni az év minden szakában élvezet, így szüret táján: több annál. Az utasnak különféle meglepetésekben van része. Először is térdig gázolhat a demizsonokban, s ha az egyiket kikerüli, a másikon úgy esik hanyatt, hogy a harmadikon reccsen a csigolyája. A vonatfülkék ülése musttal és szilvalével folyó Kánaán és aki ebbe beleül, az alig jár rosszabbul, mint az, akire felülről hull az áldás. A csomagtartóból ugyanis rothadt szőlőszemek és pufók almakukacok ereszkednek alá és úgy odaédesednek az utazóközönség ölébe, hogy nem győzi hessegetni.

Az utasok mindazonáltal kedélyesek, a mozdonyt is gyaníthatólag a borgőz viszi előre, mert a kocsik csak úgy táncolnak a síneken. A drága jó kalauz kartárs, ha fapados illetőségű utast talál a párnás ülésen, nem mordul rá, hogy: — Tessék megfizetni a differenciát!... Inkább szelíden megkérdi, hogy: — Jobb ezen ülni, igaz-e?!

Az ismerkedés általában könnyen megy. A szesztestvérek egymásra ismernek és szólni is mernek, egymás üvegéből vígan beszeszelnek.

Én is egy ilyen kedélyes fülkében utaztam a multkoriban és saját bőrömön tapasztaltam, hogy a bor, mérséklettel, nem öl és nem butít, inkább nagyon is felvillanyoz és legyőzi a gátlásokat.

Négyen utaztunk a fülkében: egy csinos asszonyka, két férfi és jómagam. A két férfi unott és közömbös volt mindaddig, míg az asszonyka fel nem kapaszkodott a csomagtartóig és le nem vette bőröndjét. Ekkor kezdtek érdeklődni. A bőrönd leemelésénél eszük ágában sem volt segíteni, de a tartalom, az már izgatta a fantáziájukat.

Az asszonyka egy kis butykost emelt ki a bőröndből és mentegetőzve mondta:

— Korán keltem, keveset aludtam, nem tudok felmelegedni. Kénytelen vagyok egy kis melegítőt inni, pedig a nagynénikémnek viszem a szüreti kóstolót...

Az asszonyka kortyolt egyet, a férfiak szerelmesen nézték. A butykost. Az egyik megszólalt: — Hány éves az a nénike?

— Hatvankettő, — mosolygott csodálkozva az italos hölgy.

— Akkor méreg neki az ital! — mondta mindkét férfi egyszerre. — Halálos méreg.

— Az ilyen öreg nőknek már magas a vérnyomása, egy kis vesebántalom is velejár a korral, — részletezték a kórtüneteket. — Kartársnő jobban teszi, ha elfogyasztja azt a kis melegítőt!

— Jelzem, én is fázom, — vacogtatta fogait az egyik kartárs. — Mintha egy kis náthabacillus bujkálna bennem. Hol itt, hol ott. Magam se találom. Egy kis bor bezzeg mindjárt megtalálná. Nátha ellen legjobb orvosság a szesz.

— Te csak ne célozgass, — incselkedett a másik. — Aki fázik, reszkessen, aki náthás, prüszköljön! Nem igaz, kartársnő?

— Szívesen megkínálnám, — mondta az értelmes asszonyka —, de nincs poharam...

— Poharunk van! — lelkendeztek a férfiak egymás szavába vágva. —

Az étszolgálatosnál vettünk feketét, itt a törhetetlen pohár... Ha már olyan aranyos... Engedünk az erőszaknak...

— A bőröndöt fel is teszem, — ugrott a bacillusgazda. — Ne fogja a helyet, ugyebár?... A kis butykos lennmarad, ugyebár?...

A kis butykos lennmaradt. A kis butykosba úgy belemelegedtek a kartársak, hogy egymás szájából kapkodták ki a poharat és a szüreti kóstolót a vonat rázása szerint lötyögtették oda, vissza. Az én szoknyámra is. Így tapasztaltam saját bőrömön, hogy ki a bort szereti, rossz ember nem lehet.

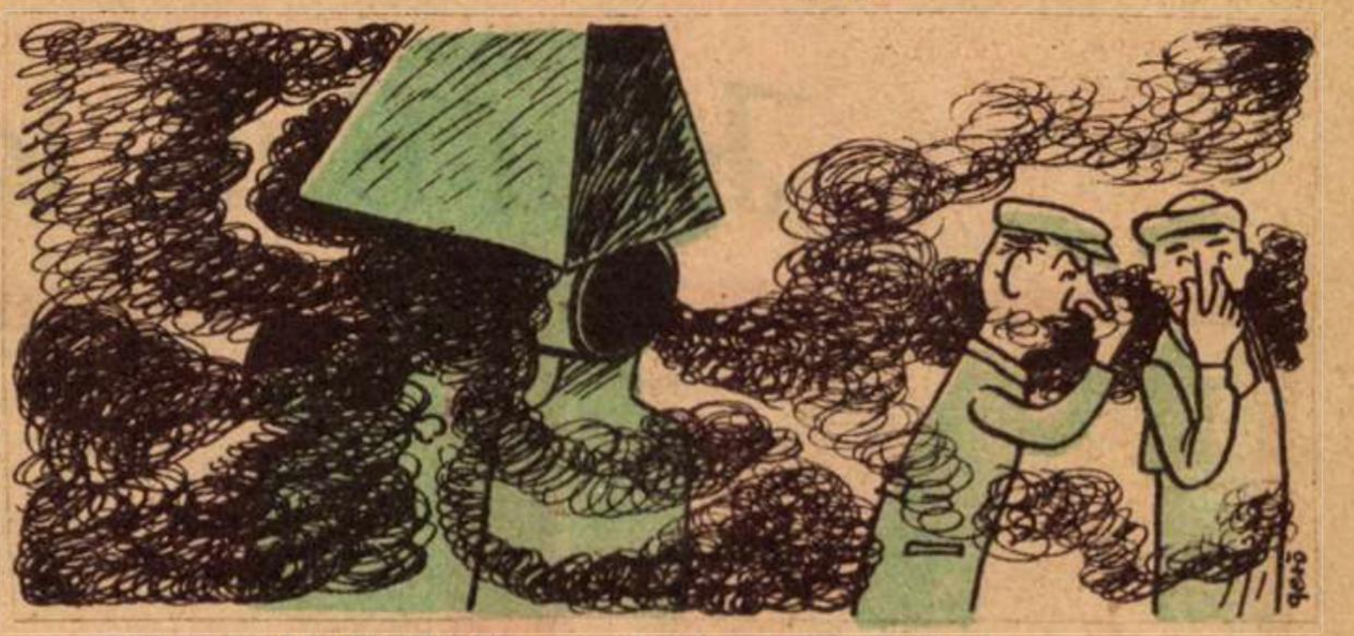
Ezek a jó emberek is megmentették az öreg nénit az alkohol káros hatásától, sőt, az alkoholtól is.

Az asszonyka nevetve vette át az üres butykost a végállomáson és míg elhelyezte a bőröndben, megkérdezte: — No, most már mit mondjak a nénikémnek?

— Nagyon egyszerű, — vélekedtek a kartársak. — Azt kell neki mondani, hogy az újbor még nagyon gyenge volt. Nem bírta ki az utat!

K. TÓTH LENKE

Füstöl a lágyító

— Fene ezt a füstöt, hogy csavarja az orromat!
— Nem csoda, hogy csavarja! A Csavargyárban vagyunk...

Aminek az Erőgépjavító Vállalatnál sem szabadna lennie

— Nézz oda, ez ma is tíz percet késett! Jelenteni kellene egy pártbizottsági tagnak!
— Akkor szaladj utána, mert ez egy pártbizottsági tag.

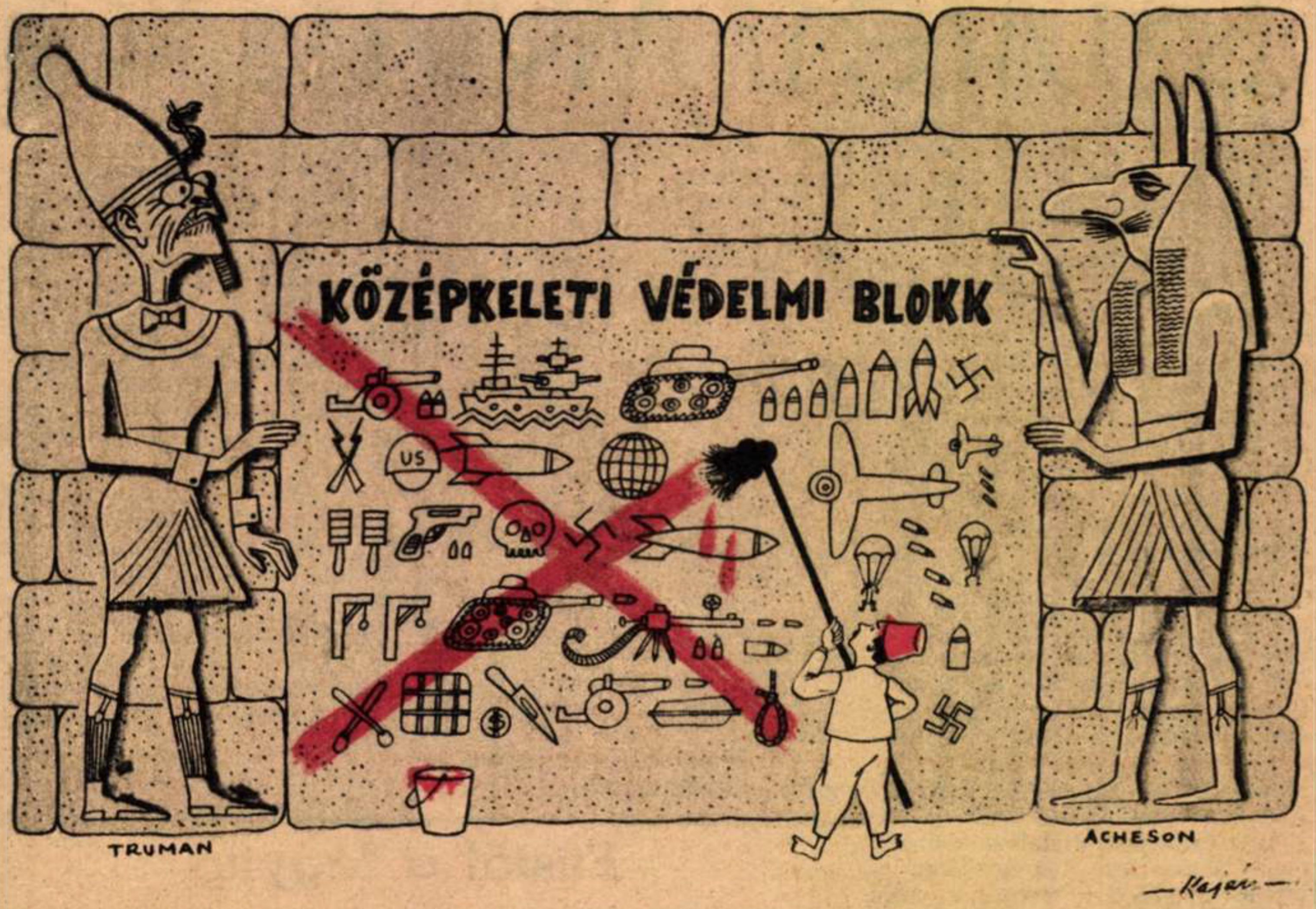
TÁVOLODIK A KÖZELKELET ANGLIÁTÓL!

Véget ért a szüret

John Bull: A fene egye meg, most nem tudom: be vagyok rúgva, vagy ki vagyok rúgva?

Az egyiptomiak megfejtették az amerikai hieroglifákat

Harriman közvetít

Averell Harriman, Truman megbízottja közvetít az angol-egyiptomi vitában — olvassuk.

Hogyan közvetít Averell Harriman?

Averell Harriman először természetesen megpróbálja rábeszélni az egyiptomiakat, hogy tűrjék el továbbra is az angolokat. Azért próbálja ezt meg, mert egyrészt barátja az angoloknak, másrészt tudja, hogy úgysem fog sikerülni.

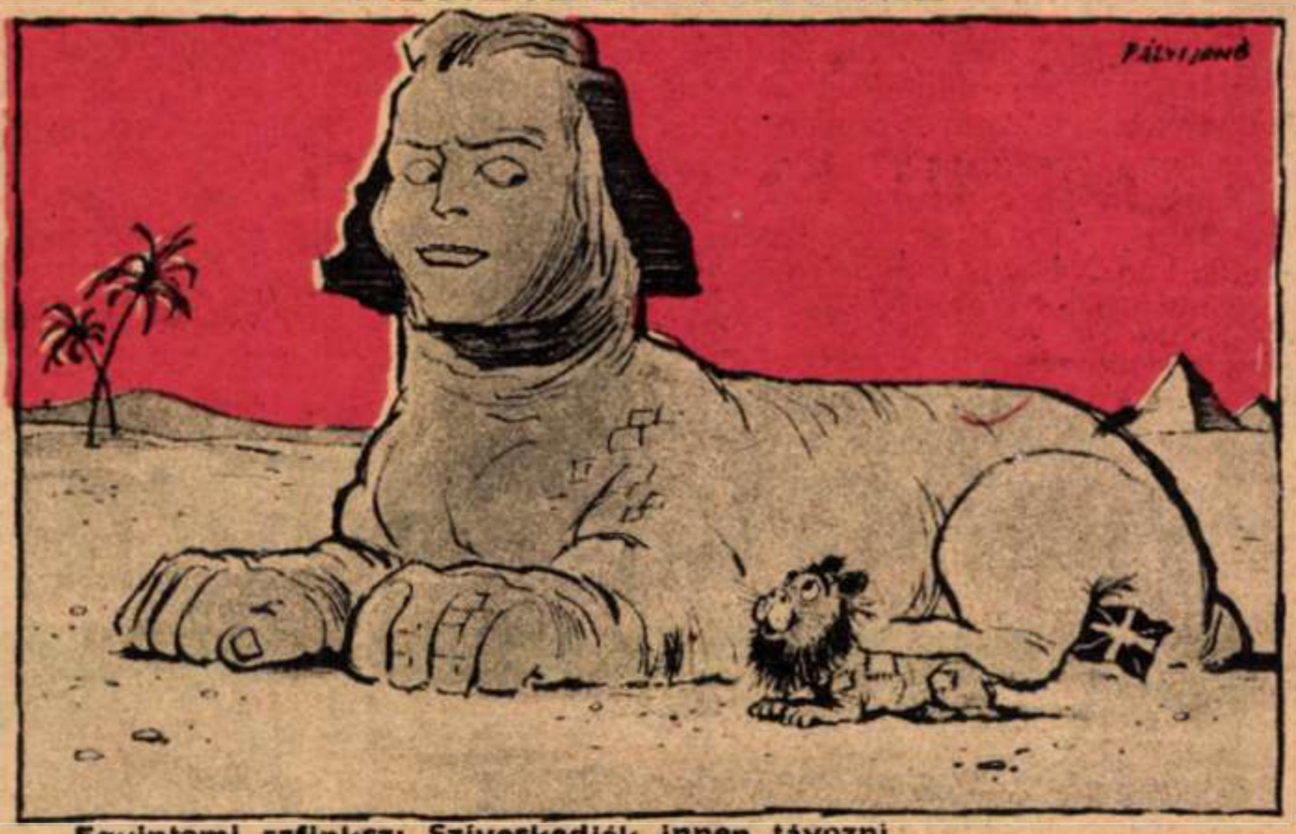
Miután az egyiptomiak közlik, hogy mégsem óhajtják tovább az angolokat, Harriman kacéran meglibbenti a közvetítői jószolgálatait és felszólítja őket, hogy akkor óhajtsák az amerikaiakat.

Az egyiptomiak azonban résen vannak és nem óhajtják Harriman közvetítését.

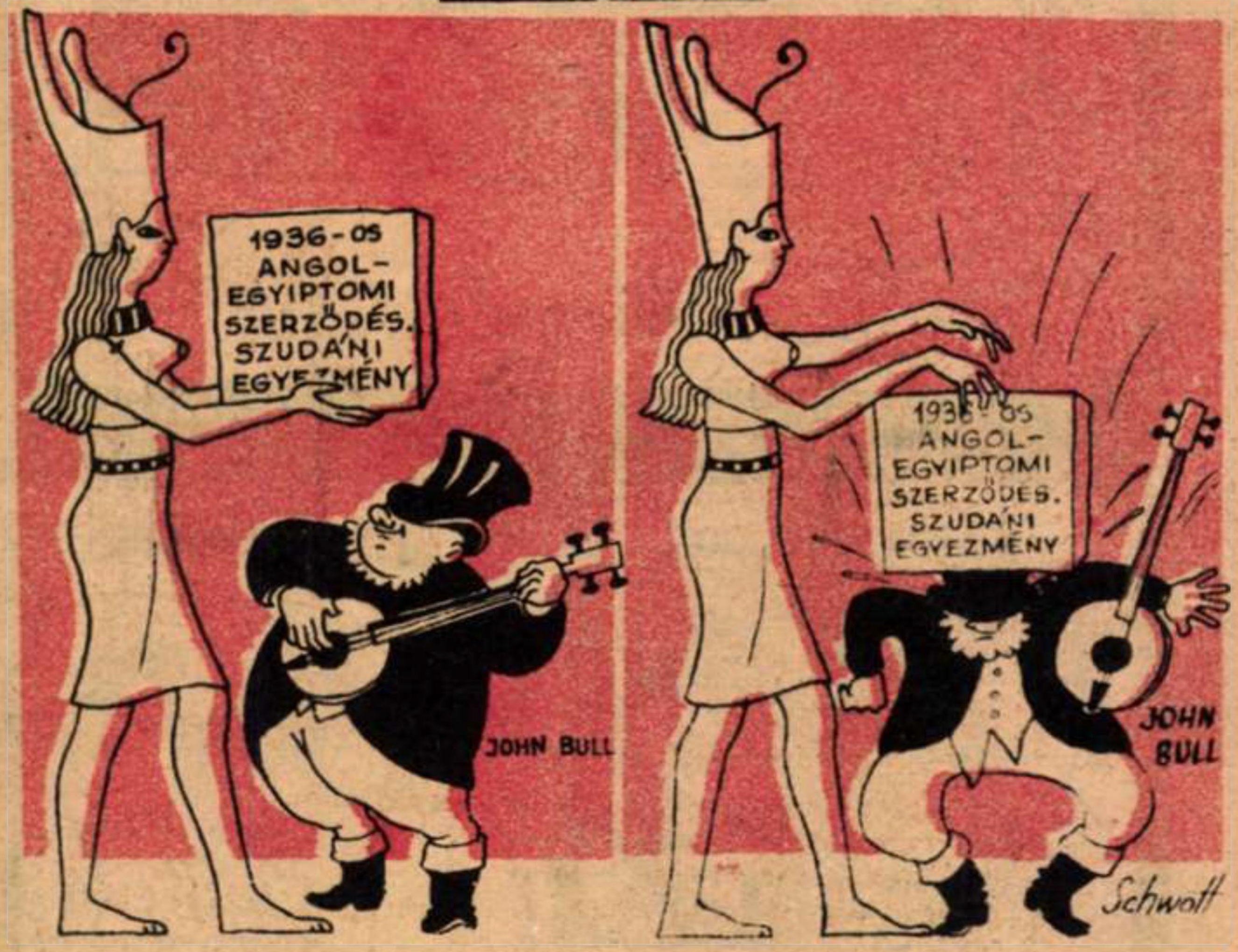
Ugyanis tudják, hogy Averell Harriman Truman jobbkeze.

És ahol ott van a Truman jobbkeze, ott vigyázni kell a zsebekre.

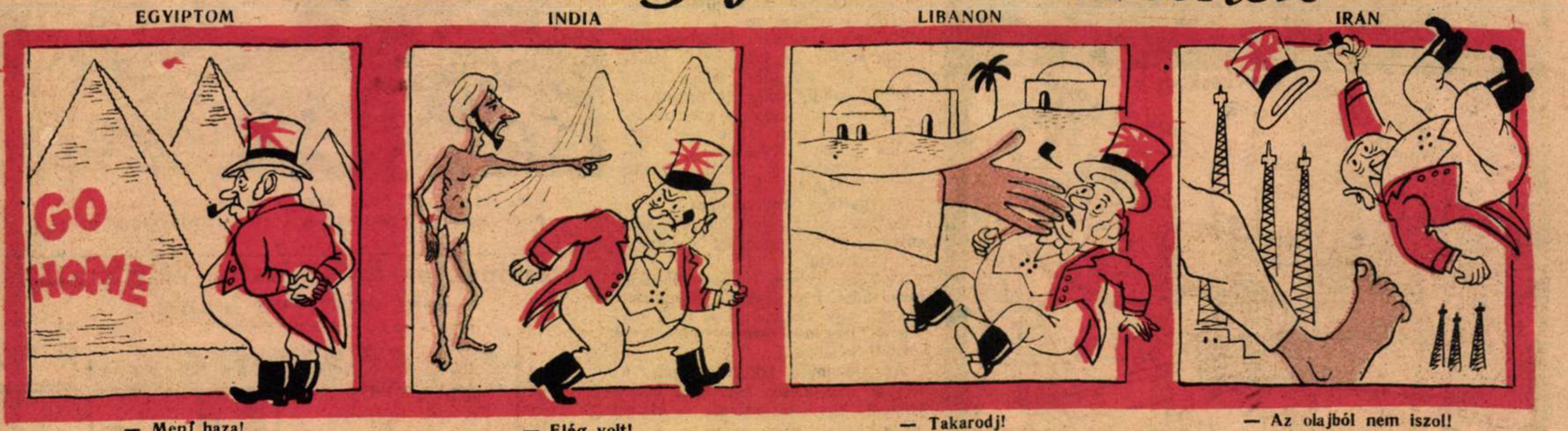
MEGSZÓLALT A SZFINKSZ

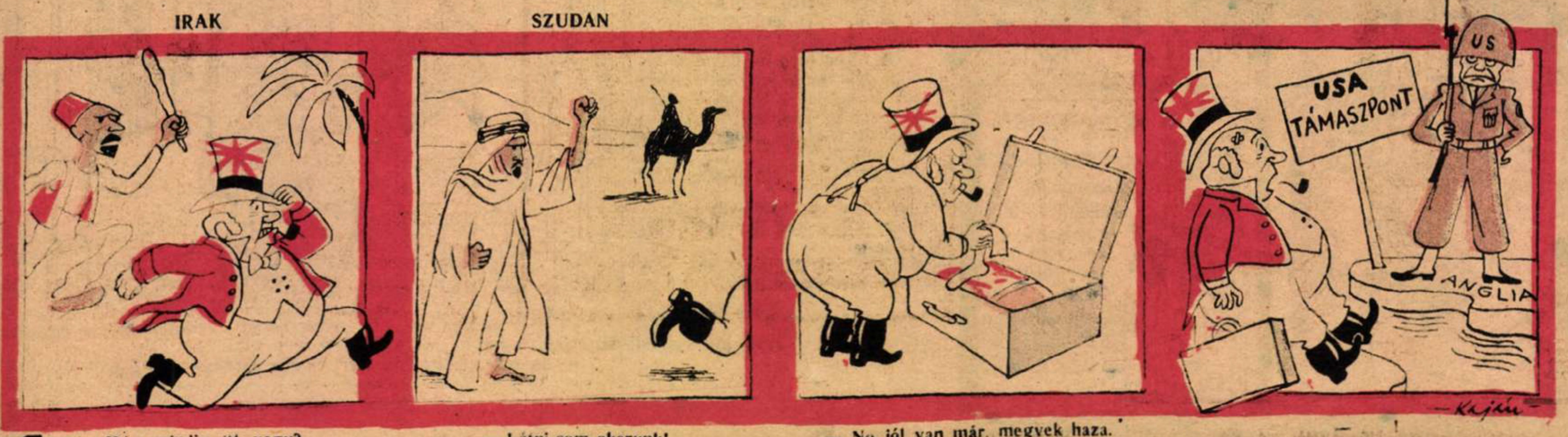
Egyiptomi szfinksz: Szíveskedjék innen távozni.
Brit oroszlán: Ez óegyiptomi nyelven van, ezt sajnos nem értem.
Egyiptomi szfinksz: Hát akkor menjen innen, mert megrúgom!
Brit oroszlán: Ez angolul van, ezt sajnos már megértem.

John Bull legujabbkori története

— Menj haza! — Elég volt! — Takarodj! — Az olajból nem iszol!

— Még mindig itt vagy? — Látni sem akarunk! — No jól van már, megyek haza.

TORTONIA HERCEGNŐ

Tortonia hercegnő neve olyan, mint egy olasz regény cime: amelyben a hercegnő, a herceg és az őrgróf között csodálatos dolgok történnek a mámoritó római tavaszban, hiszen a hercegnő, a herceg és az őrgróf is ember az olasz regények szerelmi jeleneteiben.

Tortonia hercegnő regénye azonban kivételesen nem a herceggel és az őrgróffal folyt le, hanem az olasz pénzügyminiszterrel. A regény maga röviden az, hogy Tortonia hercegnőnek volt a mámoritó olasz tavaszban harminc milliárd lira vagyona és ebből a mámoritó olasz tavaszban csak nyolcszáz millió lira után fizetett adót, miután a lovagias olasz pénzügyminiszter megnyugtatta őt, hogy a pénze iránti szerelmének nem lesznek következményei. Ezért a megnyugtatásért az olasz pénzügyminiszter, aki megveti a prózát, csak lirát kért, de abból többmilliót. A hercegnő előbb vonakodott, aztán felülkerekedett benne a tüzes latin vér és megvesztegette a tüzes latin pénzügyminisztert.

Ezzel a dolog a De Gasperi-féle lovagiasság szabályai szerint el volt intézve.

Egészen a mult hétig, amikor is az ügy nyilvánosságra került és Tortonia hercegnőt és a pénzügyminisztert leleplezték. A pénzügyminiszternek ez az ügy valószinűleg a tárcájába kerül, csak az vigasztalja őt, hogy előbb egy pármillió lira került a tárcájába.

Tortonia hercegnő pedig a sors csapásai alatt megrokkanva, apatikus belenyugvással várja az új pénzügyminiszter kinevezését, hogy azt is megvesztegesse.

ILMENIT ÉS MONACIT

Trumant már sokmindenfélével kapcsolatban emlegették a világon, még a szentekkel kapcsolatban is, bár ennek Truman nem örült, mert nem katolikus. Az ilmenittel és a monacittal kapcsolatban azonban eddig még nem emlegették.

Most ennek is elérkezett az ideje.

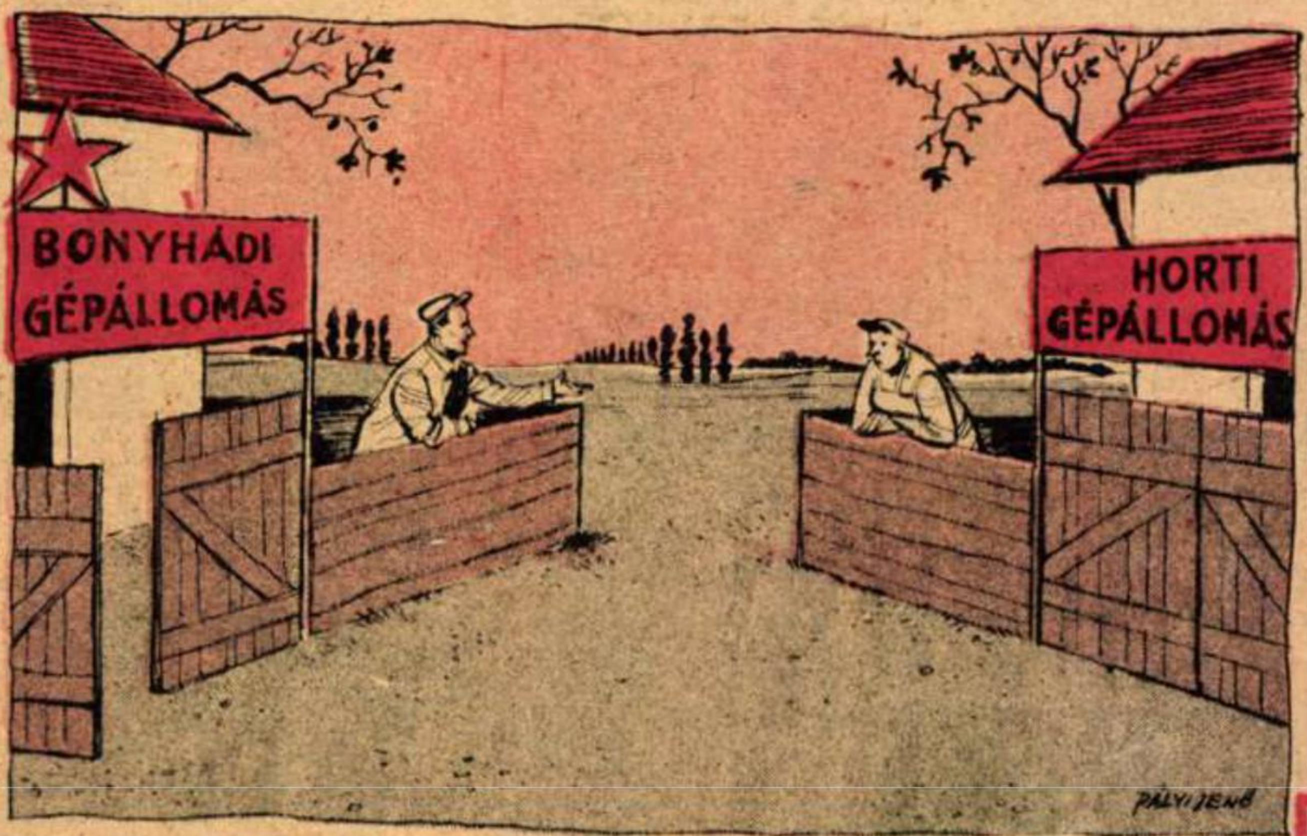
Truman ugyanis észrevette, hogy Indiában éhinség van. Humanista lévén, ennek nem örült jobban, mint egy jólsikerült golfpartinak; aztán az éhinségről eszébe jutott az ilmenit és a monacit, ami, Trumanról lévén szó, természetes eszmetársitás. Rögtön intézkedett, hogy közöljék Indiával, miszerint ilmenitért és monacitért hajlandó kölcsönt adni. Az ilmeniten és a monaciton kivül csak mangánércet és berilliumot kiván, valamint magas kamatot és a tőkét sürgősen vissza. A többit megtarthatja India.

Ennyit hallottam a dologról.

Sajnos, mindebből nem derül ki, hogy az ilmenit és a monacit micsoda. Hogy azonban Truman micsoda, az kiderül belőle.

Gergely Miklós.

A szovjet kolhozküldöttség ezt is észrevette

A bonyhádi gépállomás dolgozója: Nem szégyellik magukat, elvtárs? Négyszáztiz holdra szerződtek és csak harmincnyolc holdat szántottak fel? Hát miért nem szerződtek harmincnyolc holdra?

A horti gépállomás dolgozója: Mert az már aztán nagy szégyen lett volna.

ÖK ÉS OKOZAT

(A Ganz Hajó épitkezésénél hétfői napokon késnek, vagy be sem jönnek egyes dolgozók.)

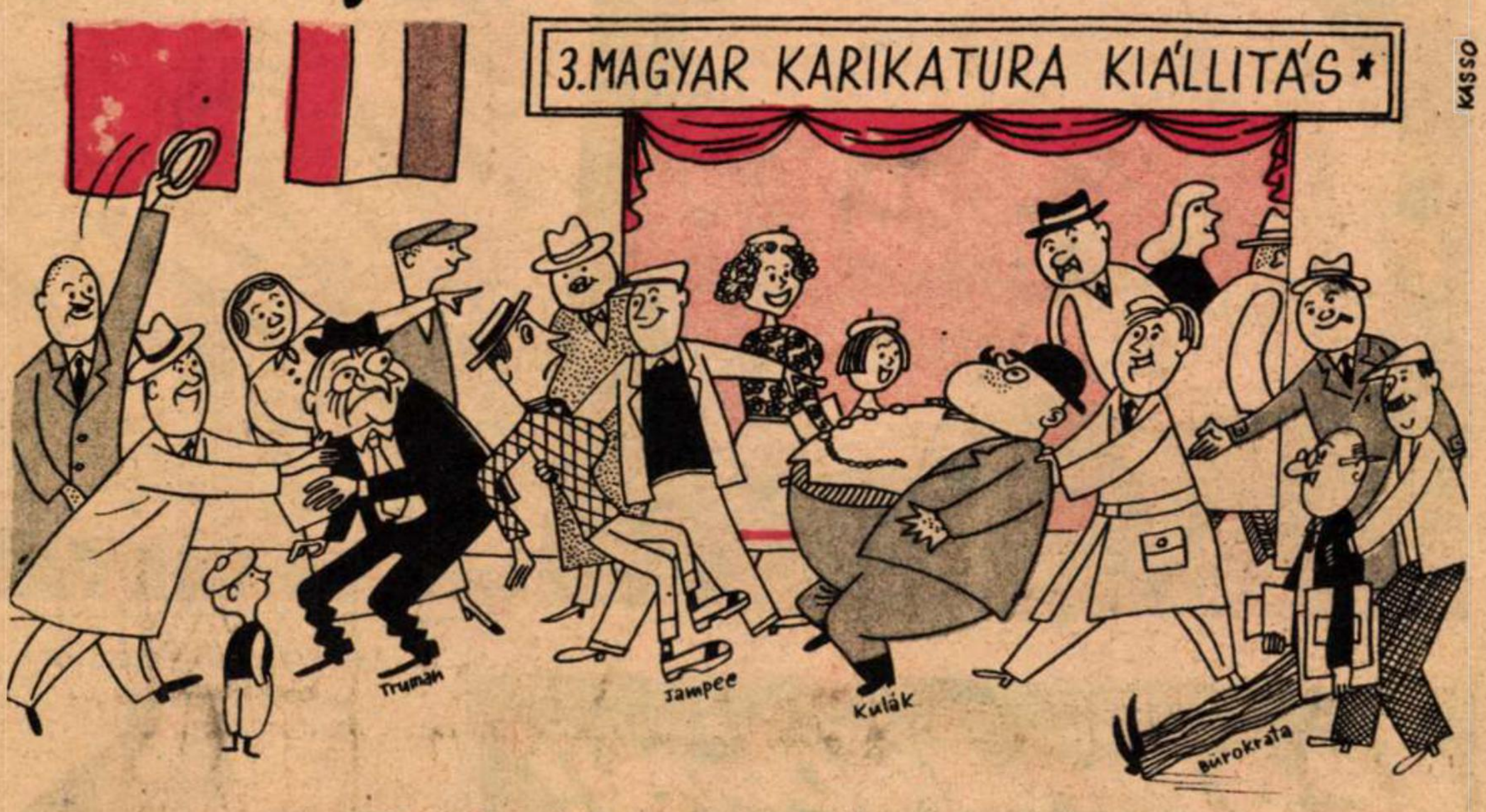

EZ AZTÁN EXPRESSHIZLALÁS

— No, mennyi lett a súlya, szomszéd?
— A fene tudja! Leszakadt alatta a mázsa...

félnek a tükörtől!

— Menjenek csak be maguk is, nézzék meg magukat!

Darvas Szilárd:

Topis és jampis

Van egy ismerősöm, aki élénk figyelemmel kiséri öltözködésemet. Ezt társadalmi munkában, teljesen dijtalanul, önzetlenül és szüntelenül végzi, miközben soha sincs megelégedve velem.

Szeretek például csokornyakkendőt hordani, mert az teltebbé teszi kissé össztövér arcomat és kamatmentesen valami lágy mélabút kölcsönöz neki. Ismerősöm azonban semmi érzékkel sem rendelkezik e szépitészeti munkálataimat illetően és rosszaló megjegyzéseket tesz:

— Mikor hagyod már abba ezt az úri bolondériát ?— kérdi gyilkos tekintettel.

Fogalmam sincs arról, hogy a csokornyakkendő mért bolondabb viselet, mint a hosszú kravátli, ha jól utánanézünk a dolognak, egyiknek sincs semmi értelme és ezt a hivatását mindkettő közmegelégedésre tölti be.

Még kevésbbé értem, mért „úri" dolog a csokornyakkendő? Részemről kisinas koromban hordtam először és nagyon megkedveltem, hiszen gumira járt és csúzlizni lehetett vele.

Szeretek biciklizni, ilyenkor sapkát és térdnadrágot hordok, mert a hosszút összekeni a lánc, több ilyen zebrakülsejű, felül drapp, alul fekete pantallót tudok bizonyitékul felmutatni. Ismerősömtől persze sapkám és bricseszem is megkapja a magáét:

— Milyen „topis" vagy — mondja undorral.

Gyengébbek kedvéért a „topi" toprongyot jelent, viszont ha az Állami Áruházban vásárolt ballonban pompázok, igy fakad ki:

— Milyen „jampis" vagy...

Még gyengébbek kedvéért a „jampi" jampecot jelent, akinek azonban általában nem a ballonkabát a legjellemzőbb ruhadarabja.

Szegény már valósággal beletébolyodott az öltözködésembe, talán ezért van az, hogy munkahelyén hibát hibára halmoz, későn jár be, adósságokat csinál, hazudik és mozdonyt lop, amely ügyekért állandóan zaklatják és szemrehányásokkal halmozzák el.

Fogalmuk sincs arról, hogy menynyi gondot okoz neki az én ruházkodásom...

EGY EGYETEMI INTÉZET KÖNYVTÁRÁBAN

... évközben

... es a kollokviumok előtt egy héttel.
(Artner Tivadar föiskolai hallgató rajza.)

Le a bürokráciával!

SOK AKTA EGY FORINT MIATT

Vállalatunk, a 61/1. sz. Építőipari Vállalat levelet kapott a 61. sz. Állami Építőipari Tröszttől, amely a következőképpen hangzik:

„A munkaerőtartalékok 8. sz. ipari tanulóintézete, (Mohács) igazgatójának értesítése alapján közöljük, hogy Varga Lajos ipari tanuló az iskola látogatását elmulasztotta egy órában, miért is kérjük nevezettől a fenti időre járó munkabérének levonását."

A levéllel kapcsolatban közlöm, hogy a tanuló egy órára eső munkabére összesen 1, azaz egy forint. Most nézzük meg, hogy mi minden történt az egy forintos büntetés levonása ügyében.

A 61. számú Építőipari Tröszt levelet kapott Mohácsról. A bélyeg 60 fillér, a levélpapír és boríték 30 fillér. A Tröszt írt nekünk, ez ismét körülbelül 90 fillér. Az iskola igazgatója időt töltött a levél tollbamondásával, a gépírónő leírta, az iskola hivatalsegéde postára vitte, a postás elvitte a 61. számú trösztnek, ott az igazgató felbontotta, előadóra szignálta, az előadó másik levelet iratott, a Tröszt altisztje áthozta a vállalathoz, itt a szakoktatási felelősre szignálták. Ezzel még nem ért véget az ügy, mert az oktatási felelős átadta a bérfelelősnek, aki kiadta az utasítást a bérelszámolónak, hogy vonja le az egy forintot. Ezután a két levelet az irattárosok vették kezelés alá.

Könnyű kiszámítani, hogy azoknak a munkabére, akik ezzel az üggyel foglalkoztak, mennyivel több, mint a levonandó egy forint.

Mindehhez járul még ennek a levélnek kézbesítési díja, az én munkabérem, amely ennek az ügynek az elintézésére esik, végül a Ludas Matyi munkabére, no meg a nyomdafesték. Persze én azt hiszem, hogy a három levél közül, amely eddig ebben az ügyben szerepel, az én levelem a leghasznosabb, mert remélem, hogy a közléssemmel sikerül egyet ütni a bürokrácián.

Mező Imre bérfelelős,
Debrecen, Mónus Illés-u. 2/4.

Ludas Matyi elintézte

A Ludas Matyi szeptember 5-i számában megjelent: „Miért nem megy az autóbusz a járdához?" című közleményben foglaltakat kivizsgáltattuk. Intézkedés történt, hogy a Fővárosi Autóbuszüzem a gépkocsivezetőket újra kellően oktassa ki a szabályszerű megállásra. Az utasítás értelmében úgy kell a kocsival a megállóhoz állniok, hogy az utasok könnyen felszállhassanak. Az intézkedés betartását szigorúan ellenőrizni fogják.

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium sajtószolgálata

Ludas Matyi közölte Fekete Sándor panaszát, aki a 22-es autóbuszjárat indító ellenőrének ténykedését kifogásolta. Megállapítottuk, hogy az ellenőr az éneklő madarak szállítására vonatkozó utasítást félremagyarázta. Engedélyeznie kellett volna a papagáj szállítását. Ezért felelősségre vontuk és az utasítás helyes alkalmazására kioktattuk. A Ludas Matyin keresztül kérjük Fekete Sándort, hogy ezt az intézkedést fogadja el elégtételül.

Fővárosi Autóbuszüzem

Amit nehéz igazolni

Szolnokon történt... Két héttel a szülés előtt egy asszony babakelengyét akart vásárolni, ezért orvosi bizonyítványt kért. Az orvos az egészségházba küldte. Az egészségházban azt mondták, hogy csak a tisztiorvos adhat igazolványt. A tisztiorvos egy másik egészségházba küldte, ott végre megkapta az utalványt. Amikor már a kezében volt, elment a Városi Tanács közellátási osztályára a terhességi pótjegyért. Ott ránéztek, látták, hogy már csak pár nap választja el az örvendetes eseménytől, de ennek ellenére orvosi bizonyítványt kértek tőle, annak igazolására, hogy terhes állapotban van.

Ez az eset napról-napra előfordul Szolnokon és valószínűleg más városban is. Ezt a bürokratikus csökevényt meg kellene szüntetni.

KONCZ LAJOS
Szolnok

Hol fekszik az újítás?

Több mint egy évvel ezelőtt újítást nyujtottam be az Egészségügyi Minisztériumba. Onnan áttették az Orvosi Műszergyárba, azzal az utasítással, hogy a mintadarabot gyártsák ki. Értesítést kaptam, hogy márciusban elkészül az újítás. Azóta semmit sem tudok róla. Kétszer írtam a gyárba, de nem válaszoltak. Tekintettel arra, hogy az újítás orvosi szempontból jelentős (csipőrögzítőről és lábfeszítőről van szó), nem tudom megérteni, hogy miért nem születik meg az első mintadarab.

Szuromi István vegyipari átképzős,
Balatonalmádi, Vas Gereben-út 6.

Hol a cipőcsomag?

1951. augusztus 23-án feladtak részemre egy csomagot, amelyben cipő volt. A szállítólevél száma K. 001.499. A csomagot, sajnos, még a mai napig sem kaptam meg. A posta megigérte, hogy megkeresi a csomagot, de még nem találta meg. Szeptember hónapban Tatabányáról Orosházára utaztam, hogy személyesen járjak utána a cipő ügyének. Csupán azt tudtam mégállapítani, hogy a csomagot feladták — és én nem kaptam meg. Hol a hiba? Az orosházi posta volt gondatlan, vagy a szállítás közben történt valami? Nagyon kérem a Ludas Matyit, ha megtalálja a csomagot, szállíttassa el a címemre, mert a postától úgylátszik, hiába várom a cipőt.

Boda Illés,
Tatabánya, I., Szabadság-tér 334.

Hol a villany?

I.

Községünkben tavasszal felszerelték a villanyvezetéket. Akkor azt mondták, hogy aratás után lesz villany. Az aratásnak már rég vége, de még mindig sötétben vagyunk. Kedves Ludas, sürgesd meg a villanyt.

SZABÓ BÁLINT,
VII. osztályos őrsvezető

II.

Ezen a héten elmentünk az Úttörő Színházba, ahol nagyon szép előadást láttunk. Sajnos, ritkán mehetünk színházba, mert vaksötét bolgár kertészeten kell átmennünk. Ez a Miskolci-utca folytatásánál van. A Tengerszem-utcáig nincs villany. Ha ködös vagy esős idő van, el is tévedhetünk. Körülbelül kétszáz méternyi útról van szó. Ezt az utat már a demokrácia építette. De kérünk egy pár villanyoszlopot is és akkor boldogan, félelem nélkül járhatunk a pajtásórákra. Emlékszem, már elsős koromban igérték, de most negyedikes vagyok és még mindig nincs villany.

Vas Irén tanuló,
XIV., Tengerszem-utca 92.
és még 20 aláírás.

Tumultus a Keleti-pályaudvaron

Rákoscsabáról járok munkahelyemre. A vonat gyakran késik. Ilyenkor a dolgozók a Keleti-pályaudvaron igazolást kapnak, amellyel bizonyítani lehet, hogy nem ők késtek, hanem a vonat. 1951 október 13-án reggel a Hatvan felől érkező vonat 35—40 perc késéssel érkezett meg. A dolgozók nagy tömege rohanta meg a pályaudvaron levő MÁV-irodát igazolásért. Ezek az igazolások nagyon lassan készültek, a dolgozók természetesen türelmetlenül sürgették a vasutasokat, de az igazolványcédulák kiállítása továbbb is lassú iramban haladt. Ezáltal a vonat késése mellé még körülbelül húsz perc késés járult, ennyi ideig tartott a cédulák kiállítása.

Sürgős intézkedést kérünk. Előre elkészített cédulákkal ki lehetne küszöbölni, hogy a pályaudvaron megszűnjenek a pankrációs mérkőzések.

Gaál Imre
Rákoscsaba, Klauzál-u. 47.

A Közért kérése

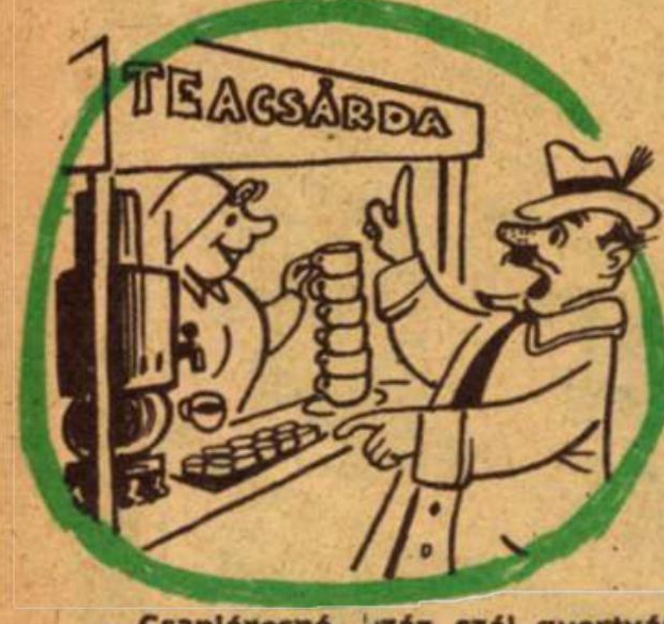
Ezúttal a Közért panaszkodik. Arra kérem a Ludas Matyit az I. és II. kerületi Közért dolgozóinak nevében, hogy a szénatéri közlekedést vizsgálja felül. A jelzőlámpa ugyanis pillanatok alatt vált szint és nincs az az MHK-bajnok, aki a zöld jelzés alatt át tud futni az úttesten. Három eset van. Vagy elüti az embert egy jármű, vagy felírja a rendőr, vagy két váltást kell megvárnia, ami jelentős időpazarlás. Kérésünk orvoslása nemcsak a közért, hanem minden járókelő érdeke.

Bíró Mária
Széna-tér 1.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: V., Alkotmány-u. 3
Telefon: 127-750, 128-031
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hirlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda, V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Heti Krónika

TEACSÁRDÁK NYÍLNAK BUDAPESTEN

— Csaplárosné, száz szál gyertyát és egy citromos teát ide az asztalra!

AZ ÚJ KOREAI FEGYVERSZÜNETI TÁRGYALÁSOK SZÍNHELYÉTŐL EGY KILOMÉTERRE BOMBÁT DOBTAK AZ AMERIKAIAK

Ridgway: Maga a fegyverszüneti tárgyalások helyétől egy kilométerre bombát dobott?
Pilóta: Bocsánat, tábornok úr, még nem vagyok belőve.

PEDAGÓGUS-SZTRÁJK FRANCIAORSZÁGBAN

— Akkor örülj a sztrájknak, te gazember, ha majd csak a te tanáraid sztrájkolnak és az én munkásaim nem!

300.000 FŐBŐL ÁLLÓ JAPÁN HADSEREGET AKARNAK FELÁLLÍTANI AZ AMERIKAIAK

A mikádó: Hopp, erről jut eszembe, hogy Ridgway háromszázezer katonát kért tőlem.

Gábor Andor:

Éles fejsze . . .

Ezelőtt csaknem 50 esztendővel együttjártam az egyetemre Beke Ödönnel, aki most az Akadémiai Kiadónál ezt a könyvet adta ki:

A cseremiszek (marik) népköltészete és szokásai

Véletlenül együtt-fürdőztem a Szovjetunióban márikkal, s így tudom, hogy nem marik, hanem márik. De, azt mondják az emberek, magyarul így muszáj írni, mert az Akadémia — a mostani! — ilyen szabályt adott az orosz szavak átírására. Elolvastam az Akadémia szabályzatát. Kétségbeejtő. A Pávelt Pavelnek íratja, az Osányint Osanyinnak, a Svédovot Svedovnak. Mintha kártevők csinálták volna . . .

De nem azért írok Beke Ödön könyvéről. Hanem, hogy kijavítsak benne egy nyilvánvaló tévedést. A könyvet mérsékelt áron nyolcvan forinton vettem meg kilencven helyett s megállapítottam, hogy márinyelvű szövegek vannak benne. Magyar és német fordításban. El is olvastam a Közmondások első két lapját. S nagyon meg voltam elégedve a 3. számú közmondással.

„Öbörämäsen üpfse kuzsö de ösözsö kötök."

Ez azt jelenti: *„Az asszony haja hosszú, de esze rövid.* Jó. Nem nagyon haladó, de érthető.

Nem volt idegen a 8. számú sem:

„Gyällän gyämem it kapajö, ske pören bazat."

Ennek az értelme pedig — nézd csak! — ez:

„Másnak ne áss gödröt, magad esel bele!"

A 13-at azonban már nem nagyon hittem el. Csak magyarul idézem:

13. Tuskón levő kötél nem rothad el.

Ez annyit jelentene, hogy *„ami az emberen van, nem vész el, az embernek adott pénz, kenyér nem vész el, visszaadja".*

Ám aztán, rövid ellenállás után belenyugodtam. De nem tudtam belenyugodni ebbe:

30. Éles fejsze korhadt fába beletörik.

Nem idézem a mári eredetit. Avval sem válik hihetőbbé, hogy ez a wilde-oscari ellentétet tartalmazó mondás csakugyan ezt jelentené:

„A nagyon jól beszélő ember mindenütt másnál előbb beszél; egyszer csak, miután bűnös lett, legelőször is őt teszik börtönbe."

Ki van zárva, mondom. Ezt nem jelentheti. S azóta töröm a fejem, hogy mit jelent.

De, egyelőre nem tudom. Fellebbezni fogok Beke Ödönhöz. Nekem meg fogja mondani, egyetemi kollégája vagyok.

Csótányi, a higany

Csótányi mozgékonyabb, mint a higany, aktívabb, mint a rádium, és röpgyűlés hangulatot terjeszt maga körül.

Előfordul, hogy valamilyen gyűlésre, vagy értekezletre nem jutok el, egyszerűen azért, mert e g y ember vagyok, és nem harminchárom. Kár mentegetődznöm, úgyis leintenek azzal, hogy:

— Nézd meg a Csótányit, az nem marad ki semmiből, Csótányi itt van, Csótányi ott van, Csótányi mindenütt, hát az hogy csinálja, mi, he?

Fogalmam sincs. Megkérdeztem tőle.

— Hogy hogyan? Módszerem a következő: vegyük például a tegnapi napot. Arról remélem értesültél, hogy tegnap avatták fel a bölcsődét. Most figyelj! Elrohantam a bölcsőde ünnepélyes megnyitására. Első dolgom volt odamenni a legsírósabb pelenkáshoz, kivettem a nyoszolyából, és elénekeltem neki egy altatódalt. Mindezekhez tudni kell, hogy muzikalitásom roppant csekélyke. Tizenkét esztendeig tanultam a „szánt a babám rececét". Miközben énekeltem, mindenki megbotránkozva nézett rám. Nem érdekes! Fejüket csóválták, pisszegtek, lekicsinylő megjegyzéseket tettek. Nem érdekes! Fő az, hogy mindenki engem nézett. S mivel mindenki engem nézett, mindenki tudta, hogy Csótányi ott volt. Csótányi jelen volt a bölcsőde megnyitásánál. Onnan egyenesen a pártnapra futottam. Első dolgom ilyenkor odamenni a párttitkár elvtárshoz, harsányan köszöntöm és megkérdezem: „lejöttek a direktívák az agitpropról?" Ez szépen és hivatalosan hangzik. Mindenesetre a párttitkár már tudja, hogy ott vagyok a pártnapon. Aztán fölmegyek az emelvényre, és szimmetrikusan elrendezem a poharakat a tálcán. Nem kért erre senki. Nem is kell! Az egészből az a haszon, hogy az egész társaság láthatta tevékeny közreműködésemet, és azt, hogy a Csótányi ott volt. Egy percre leülök az ajtó mellett és a bejövők között kisomfordálok. A kultúrteremben ebben az időben vetítés folyik. Ott kell lennem, ez nálam már presztízskérdés. Egy Csótányi kimaradjon valamiből? Nem! Benyitok az ajtón. A teremben babiloni sötétség. Bekiáltok: Csótányi elvtársat kéretik az übére! Jó, jövök! — felelek magamnak, s azzal máris otthagyom a mozielőadást. A közönség abban a szent hitben van, hogy Csótányi ott volt, csak a felénél kihívták az übére. Útközben benézek a táncpróbára is. Beugrom a kör közepébe, hátratett kezekkel, büszke emelt fővel eljárom a bodrogközi lassút, időnként felkiáltok: „sose halunk meg!" Jogosan mondhatom ezekután, hogy táncolni is voltam. Továbbá három értekezleten aláírom a jelenléti ívet, öt röpgyűlésen csatlakozom az előttem szólóhoz és eddig még mindig jól csatlakoz[illegible], s nem volt semmi baj. Így kell ezt csinálni fiatal barátom! — fejezte be Csótányi ünnepélyesen.

Mindent megértettem.

Csótányi itt, Csótányi ott, Csótányi mindenütt.

Még a fegyelmi ülésen is ott volt, amelyen megbüntették.

MIKES GYÖRGY

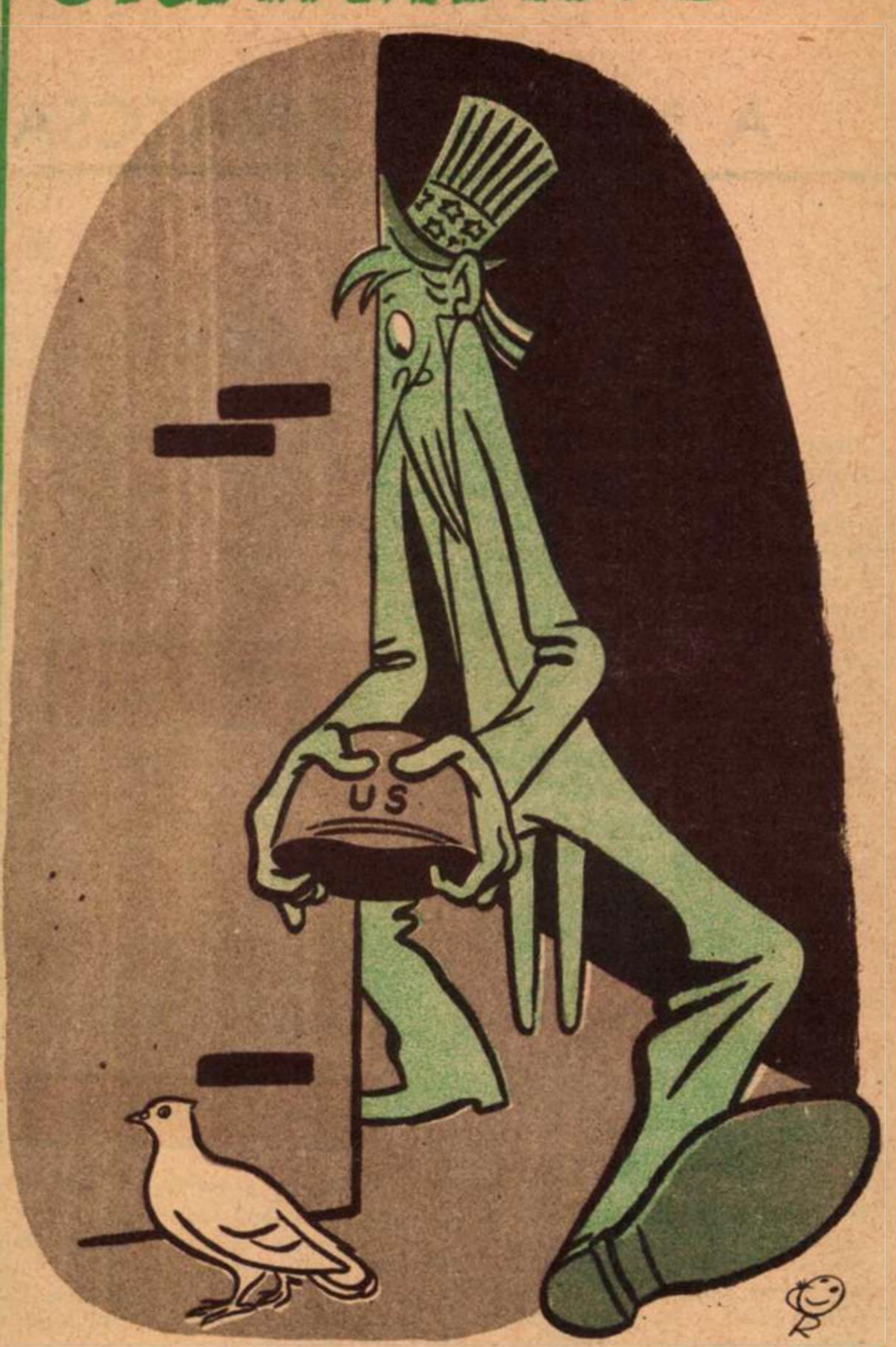

Egyszerű magyarázat

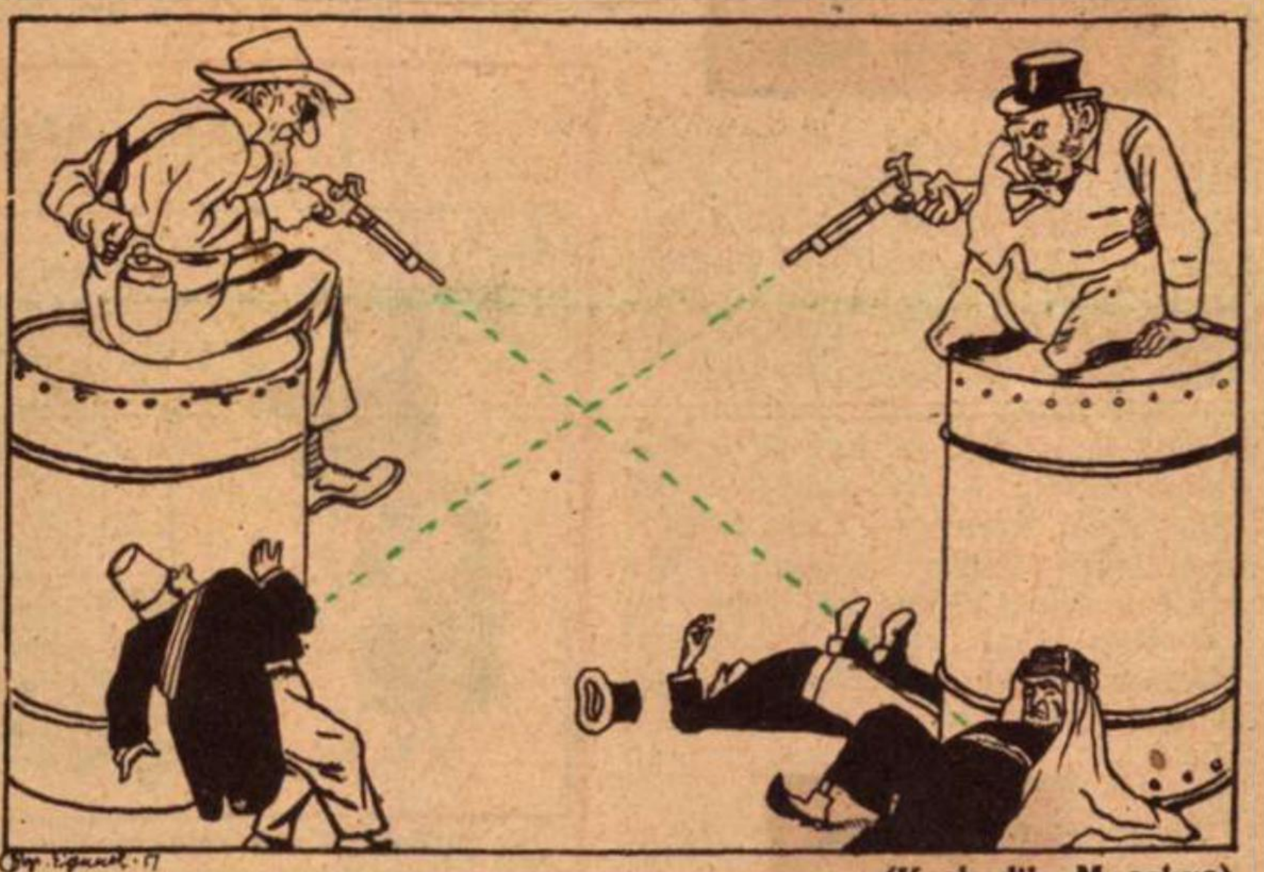

— Mondja, Kovács szomszéd, miért rajzolt engem az a fránya rajzoló maga mellett kisgyereknek?
— Mert maga nem hallgatja a Falurádiót és azért olyan mellettem, mint egy tudatlan kisgyerek.

ORVTÁMADÁS

Angol-amerikai gazdasági és politikai párbaj a Közelkeleten és a párbaj áldozatai

(Krokodil, Moszkva)

A De Gasperi kormány helyzete

Olasz kormánylap-kommüniké: „Mióta a baráti Amerika betette a lábát Olaszországba, a kormány helyzete szilárdabb, mint valaha."

LUDAS MATYI
A MAGYAR DIVATCSARNOKBAN

Jegyzetek az áruházból

Nyitás

Délelőtt 11 óra van. A bejárati ajtónál komoly tömeg préselődik, várják a nyitást. Dacosan néznek befelé, arcukon ez van: nekem prédikálhattok fegyelemről, meg efféllékről, én juszt is préselődöm. Pontosan 11-kor nyitás. A tömeg betódul, izgatott falkákban rohan a beszerzési források felé. Megkérdem kisérőnket: lenne valami hátránya a vevőknek abból, ha nem ácsorognának itt órákkal a nyitás előtt? Válasz: semmi a világon. Hát akkor miért rohannak úgy? Kérdezd meg. Megkérdem: asszonyság, miért rohan úgy? Dühösen rámmordul csak úgy futtában: hogy a rák a vetésre ne menjen! Ezt értem. De miért rohan a többi ?

Számok

Az áruház Versenyhíradója jelenti: globális tervteljesítés szeptemberben 106,7%, a III. tervnegyedben 108,5%. A Szövetosztály tervét 120%-ra teljesítette. Füzes Istvánné (Harisnyaosztály) szeptemberben 3600 vevőt szolgált ki, tervét 172%-ban teljesítette. A Gazda-mozgalmon belül a dolgozók eddig mintegy 10 000,— forint értékű megtakarítást vállaltak. Az áruház 28 osztályának mintegy 600 dolgozója 100%-ig átérzi a munkaverseny jelentőségét.

A vevő sem angyal

Ellesett párbeszéd. — Van női ballonkabát? — Jelenleg nincs, kérem. — Kék sincs? — Nincs, kérem. — Drapp sincs? — Jelenleg nincs, kérem. — Egyáltalában nincs, kérem ballonkabát? —Egyáltalában nincs, kérem. — És mikor lesz? — A jövő héten tessék bejönni. — Akkor lesz kék? — Azt előre nem tudom, kérem. — És drapp? — Azt sem tudom, kérem. — Ezen a héten nem lesz? — Nem, kérem. — Kék sem? — Nem, kérem. És drapp sem. — Miért olyan ideges kisasszony? Micsoda modor ez? Kérem a panaszkönyvet!

Bérgyerek

Tarján vállalatvezető elvtárs meséli.

A visszaélések elkerülése végett gyermekcipőt csak annak szolgálunk ki, aki a szóbanforgó gyereket is magával hozza. Egy napon felmegyek a cipőosztályra és látok egy kövér mamát, karján eleven, édes kis kölyökkel. — Hogy hívják a kicsit? — kérdem. Lacika. — Nahát, Lacika — mondom — mindjárt kapsz egy szép kis cipőt a bácsitól... Másnap ismét felmegyek a cipőosztályra és látok egy eleven, édes kis fekete kölyköt egy sovány mama karján. — Hogy hívják a kicsit? — kérdem. — Józsika. — Nahát, Józsika, — mondom, bár a gyerek ismerős volt egy kicsit — mindjárt kapsz a bácsitól egy szép kis cipellőt... Harmadnap, amikor végigmegyek a cipőosztályon, egy se nem kövér, se nem sovány mama karján látok egy édes, eleven, fekete kölyköt. — Hogy hívják ezt a gyereket? — kérdem. — Zolika. — Nahát, Zolika, — mondom — majd gyere el legközelebb, ha a másik két pár cipőt elkoptattad. Nem is kell mamát hoznod, idetalálsz te már magad is...

Panaszkönyv — dicsérőkönyv

Ugylátszik, hogy ebben az áruházban jó munka folyik, nemhiába a Belkereskedelmi minisztérium legjobb vállalata. A II. negyed vándorzászlója is az övék. De legyünk óvatosak, nézzük meg a panaszkönyvet. Átlapozzuk, hát csupa dicséret van benne. Miféle panaszkönyv az, amely tele van dicséretekkel? Ezt igazán meg kell dicsérnünk. Kérem a panaszkönyvet!

Kritika — önkritika

— Milyen a kritikai szellem a dolgozók között, szaktársnő ?

— Remek. Kitűnő, fenomenális. Úgy megkritizáljuk egymást, hogy csak úgy ropog. A multkor is úgy odamondtam annak a Babuseknek, hogy csak no.

— És hogy állunk az önkritika terén ?

— Hát... nem a legjobban. A szaktársak nem szeretnek önkritikát gyakorolni és ha már ezt megteszik, nem javítják ki a hibájukat. A multkor például nekem támadtak az osztályértekezleten, hogy nem segítettem elcipelni a vállfákat. Én önkritikát gyakoroltam. Megmondtam, hogy én vagyok a legjobb eladó, hát miért éppen én cipeljem azokat a vacak vállfákat? És hogyan javítsam ki a hibámat, amikor sajnos, tökéletes vagyok?

Csomagolók

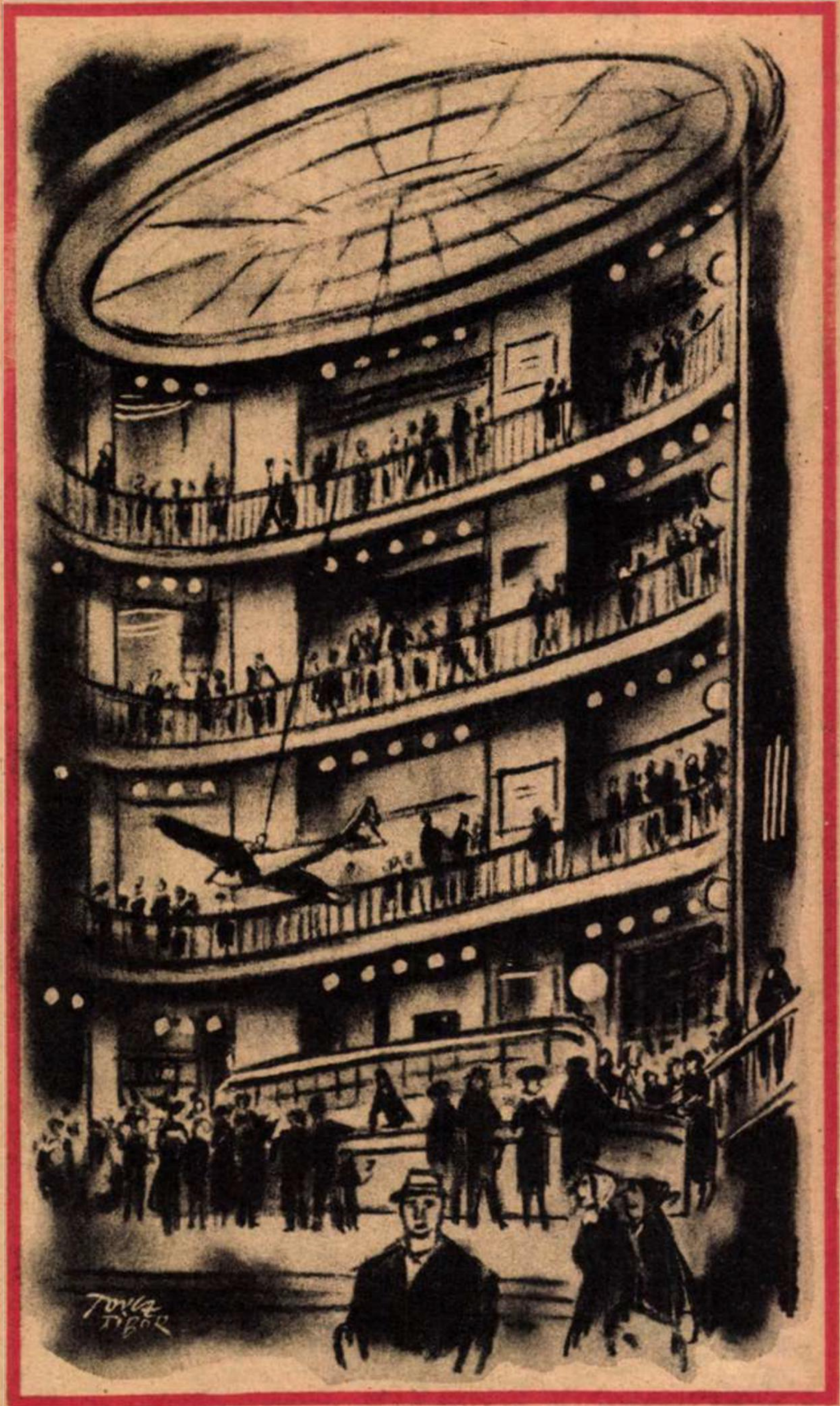
Kísérőnk, Arvai Anna elvtársnő, versenyfelelős, időnként megrántja a kabátomat. — Elvtárs, rajzoljatok le egy csomagolót... Kifejtem, hogy nézetem szerint az eladó különb munkát végez, mint a csomagoló, mert mit csinál a csomagoló? Csomagol és kész. Kísérőnk elnézően mosolyog:

— Hogy tévedsz! A csomagoló munkája a legfelelősségteljesebb, a legnehezebb. Először is ő ellenőrzi a számlákat és ő felelős a hibákért. Azonkívül csomagol. Azonkívül a rossz vevő, aki az eladónál még nyájas és a pénztárnál még csak aprókat toppant, a csomagolónál már fúj és toporzékol... És ezt a csomagoló, mint egy angyal tűri, közben vigyáz a számokra és arra, hogy annak a vevőnek, aki egy csuprot vett, ne adjon oda egy biciklit... Ó, a csomagoló, mit tudjátok, mi az a csomagoló...

— Mi voltál te, Arvai elvtársnő, mielőtt függetlenítettek?

— Csomagoló... — mondja és szemérmesen földre süti a szemét.

Gádor Béla

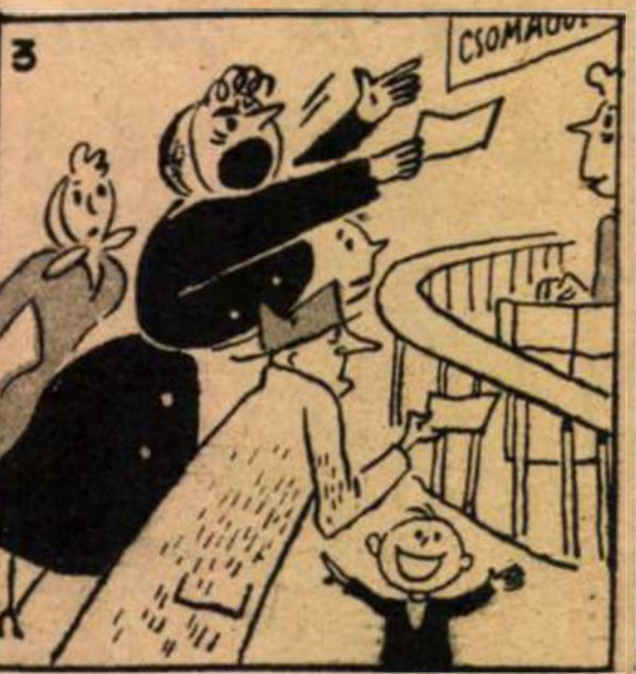
Ilyen vevő is van

A pultnál: Csak mutogasson drágám nyugodtan, van időm bőven, ráérek.

A pénztárnál: gyerünk kérem, gyerünk. Nem érek rá ácsorogni, dolgozó nő vagyok.

A csomagolónál: Mozgás, mozgás. vidékről jöttem, indul a vonatom!

A kijáratnál: Csak meséld drágám nyugodtan, van időm, ráérek.

A legnagyobb hiba...

A Magyar Divatcsarnok vezetőinek sok gondot okoz a blokk, amellyel kettős baj van. Néha nehéz elolvasni a gyorsan odavetett szöveget, számokat, máskor pedig hiba csúszik az összeadásba.

Az első hiba könnyen orvosolható: többször kell elolvasni, amíg megérti az ember. Igaz ugyan, hogy a Tüske, a Divatcsarnok versenyhíradójának vidáman dorgáló rovata szerint még egy patikus sem tudta megfejteni az eléje kerülő cédulát, amíg rá nem jött, hogy az a Divatcsarnok jegyzéke és nem orvosi recept. Ebben a viccben van egy kis túlzás. A blokkok egyre olvashatóbbak, az esetleges hibákat pedig észreveszi a revizió.

Legutóbb pályázatot hirdetett a Divatcsarnok. A versenyhíradóban közöltek egy jegyzéket, amelyre szándékosan sok hibát írtak. Azt kell megfejteni, hány hiba van rajta. Seregestől érkeztek megfejtések. Ez a szellemi torna is elősegíti az ügyet: a jövőben mégjobban vigyáznak az eladók a blokkírásnál.

Pár nappal ezelőtt az áruház egyik üzletvezetője ellenőrző körútján azt látta, hogy egy eladó a rejtvényt fejti.

— Rájött már arra, hogy hány hiba van a blokk körül? — kérdezte az üzletvezető.

— Öt hibát fedeztem fel — hangzott a válasz.

— Tévedés! Hat hiba van! A legnagyobb hiba ugyanis az, hogy munkaidő alatt fejti a rejtvényt, amikor vevő áll a pult előtt.

(p)

A cipőosztályon

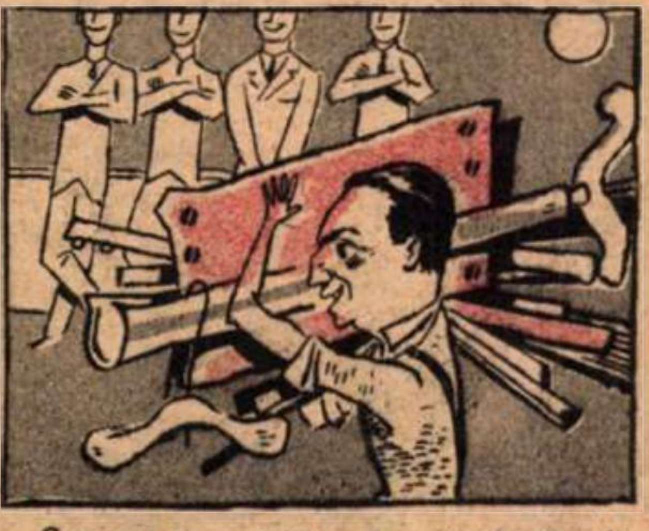

— Nénikém, harminckilences magasszárú cipő csak a jövő héten lesz

— Nem baj, kedveském, majd megvárom.

Ez is megoldás?

— Szaktársak — mondta Somogyi József, a férfikonfekció helyettes osztályvezetője — megérdemlem a kritikát. Az osztályomon valóban rossz a kollektív szellem, a nehezebb munkát mindenki a másikra tolja, ígérem, hogy a hibát kijavítjuk.

Somogyi szaktárs úgy javította ki a hibát, hogy mindent maga csinál.

Tanulságos történet

A szőke: Én készen veszem a pongyolát.
A fekete: Én csináltatom.

A szőke: Én készen vettem..
A fekete: Én, sajnos, csináltattam

Arvai Anna, versenyfelelős, a Versenyhiradó szerkesztője

Kovács Brigitta, a tánccsoport tehetséges tagja

Horváth Eszter, akit a Versenyhiradó „Tüske" rovata megszurkált és azóta példamutatóan dolgozik

Jövő héten: A FÖLDALATTI VASUT építkezésénél